

„Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak. Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok. Mert mondom nektek: sok próféta és király szeretne volna látni azt, amit ti láttok, de nem látták, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották.”

A Szentháromság minden tagja szerepel az idézett szentírási szakaszban. Jézus a Szentlélek által indítva dicsőíti a menny és a föld Urát, így némi betekintést kaphatunk arról, mit lát jónak az Atya, érzékelhetjük azt a harmóniát és dinamikát, ami fennáll közöttük. Ez a kapcsolat nem az emberi társadalmakra jellemző alá-fölérendeltségi viszonyról szól, hanem az együtt létezésről, az együttműködésről. Ismerik egymást, mindent tudnak egymásról, és ezt a tudást, illetve ennek egy részét a Fiú átadja annak, akinek ő akarja. Kiderül az is, hogy nem a világban működő elvek alapján adja át ismereteit, nem a bölcseknek, egyházi és világi vezetőknél, hanem azoknak, akik képesek megérteni a közösségi viszonyokon alapuló tartalmakat. Az egyszerű emberekben több segítőkészség, empátia, alkalmazkodóképesség lakik, mint a hatalom gyakorlóiban, a másoknál mindent jobban tudó okosokban. A sorból egy kicsit kilógnak a próféták, de Jézus idejében talán már csak álpróféták léteztek.

Áldjon meg minket az Úr, hogy meghalljuk és megértsük az igazság igéit, és adjon erőt, hogy az adventben különösen, de azt követően is meg tudjuk valósítani a tanultakat, hogy boldogan élhessünk Isten Országában.

Németh Csaba és Kriszti

